

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3036/2015. (II. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.024/2013/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó építőipari gazdasági társaság (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.024./2013/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó felperesként – adóügyben hozott közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt – keresetet nyújtott be a Zalaegerszegi Törvényszéken. A bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította. Az indítványozó a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az ítélet indokolásában megállapította, hogy – figyelemmel az irányadó jogszabályokra és az Európai Unió Bírósága kötelezően alkalmazandó irányadó ítéleteire – az alperes keresettel támadott határozata nem jogszabálysértő. Az adóhatóság eleget tett kötelezettségének, objektív bizonyítékokkal igazolta az adóelvonási jog alapjául szolgáló számlák hitelenségét, így azt, hogy a gazdasági események nem a számlákban szereplő felek között valósultak meg.
- [3] Az ítélet rámutat arra is, hogy a számlakibocsátó cég alkalmazottak és a tevékenység elvégzéséhez szükséges berendezések, felszerelések hiányában a munkát nem tudta elvégezni. A munkákról építési napló nem került kiállításra, a számlák nem az ott megjelölt utalással, hanem készpénzzel kerültek

kiegyenlítésre, a szerződéseket a felperes indok nélkül a többi irat átadását követően nyújtotta be. A bíróság álláspontja szerint alapvető tartalmi követelmény, hogy a számlákban szereplő gazdasági események az ott írtak szerint menjenek teljesedésbe. A Kúria a törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapítható tényállás szerint bizonyítottnak látta, hogy a számlákban szereplő szolgáltatásnyújtásokat nem a számlakibocsátó cég teljesítette.

- [4] A Kúria ítélete ellen az indítványozó alkotmányjogi panasszal élt. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria ítélete ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog követelményével, és sérti a bírói döntések indokolási kötelezettségéhez való jogát is. Állításának alátámasztásaként előadta, hogy a perben eredménytelenül hivatkozott az európai bírósági gyakorlatra, amely szerint az adólevonás jogát főszabály szerint nem lehet korlátozni, csak objektív bizonyítékok alapján, amelyek begyűjtése az adóhatóság kötelezettsége. Véleménye szerint mind az adóhatóságok, mind az eljáró bíróságok ilyen objektív körülményeket és bizonyítékokat az indítványozónál nem igazoltak. Így az adóhatóság által követett joggyakorlat az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatával ütközik, és nem tesz eleget az Alaptörvény XXIV. cikkében megfogalmazott tisztességes eljáráshoz és törvényes indokoláshoz fűződő jogai biztosításának.
- [5] Utalt arra is, hogy a rendesbírói jogértelmezés alkotmánybírói felülvizsgálatát megteremtő alkotmányjogi panasz intézményét, e speciális jogorvoslat létjogosultságát éppen az igazolja, hogy egyes ügyek nem dönthetők el kizárólag valamely szakjogág szabályai és az adott szakjogág keretei közt kimunkált dogmatika alkalmazásával, hanem azok helyes eldöntése alkotmányjogi szempontok, alapjogi érvek bevonását is feltételezi. Véleménye szerint az alkotmányjogi panasztól kifejezetten azokban az ügyekben remélhető jogorvoslat, amelyek az egyes szakjogágak dogmatikai keretein túlmutató, alkotmányjogi kérdéseket vetnek fel. Ebből egyenesen következik, hogy egy az adójog szabályainak, elméleti megállapításainak teljesen megfelelő, hibátlan jogértelmezés még nem feltétlenül eredményez alapjogkonform ítéletet. Különösen abban az esetben, ha az így meghozott ítélet az európai bírósági gyakorlattal ellentétes következtetésre jut a konkrét ügyben. Esetében olyan ügyben tagadta meg a magyar bírósági rendszer az adólevonási jog gyakorlását, amikor a számlában feltüntetett gazdasági esemény elvégzésére sor került, a teljesítési igazolás szerint azt az alvállalkozó végezte el, és az ellenérték megfizetését okirattal igazolták.

- [6] Az indítványozó végezetül ismét hangsúlyozta, hogy az adóhatóságok és a bíróságok az Európai Unió Bírósága által megkövetelt objektív bizonyítékokkal nem tudták igazolni megállapításaikat, így a Kúria ítéltének indokolása egyrészt a tisztességes eljáráshoz, másrészt a törvényes indokoláshoz való jogait sérti.
- [7] 2. A befogadhatóság formai feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül kell benyújtani. A támadott kúriai ítéletet az indítványozó 2014. április 25-én vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt 2014. június 24-én, a hatvanadik napon nyújtotta be, ezért a panasz határidőben beérkezettnek tekinthető.
- [9] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését, a támadott bírói döntést. Az indítványozó kifejezett kérelmet terjesztett elő a Kúria ítélete megsemmisítésére.
- [10] 3. A befogadhatóság tartalmi feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg.
- [11] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról a dönteni jogosult tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti tartalmi követelményeket.
- [12] Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a és az 51. § (1) bekezdése szerinti jogosultnak tekinthető, érintett, mert a jelen ügyre okot adó jogvitában félként szerepel. Az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [13] Az indítványozó által hivatkozott Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozik. A jelen ügyben az indítványozó bírói – és nem közigazgatási – eljárással, a Kúria eljárásával kapcsolatban állította a XXIV. cikk (1) bekezdésének a sérelmét, ezért az Alkotmánybíróság

ezeket az érveket az indítvány befogadhatósága szempontjából az Alaptörvény XXVIII. cikkére vonatkoztatva vizsgálta. Indokolása azonban hiányos, nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető okfejtést arra vonatkozóan, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az Alaptörvény rendelkezéseit az indítványozó csak formálisan köti össze a támadott döntéssel, alkotmányjogi panasz a bírói döntés bizonyítékértékelési és európai jogi helyességét, azaz lényegében a bírói döntés tartalmát vitatja és nem az Alaptörvényben biztosított jogának a sérelmét állítja.

- [14] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálhatja. A bizonyítékok értékelését, mérlegelését, a tényállás megállapítását, a bíróság döntésének jogszerűségét az Alkotmánybíróság nem bírálhatja felül. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírósági döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jog sérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapítja azt is, hogy az indítványozó állításával szemben a Kúria az indokolási kötelezettségének eleget tett, részletesen elemezte az indítványozó által meghivatkozott európai bírósági esetjogot és tételesen felsorolta azokat a tényeket, amely alapján a törvényszék által megállapított tényállást bizonyítottnak tartja.
- [16] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Jelen indítvány egyik felételnek sem felel meg.

[17] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a kérelmet – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – visszautasította.

Budapest, 2015. február 9.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkóvics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1231/2014.

